

28. neděle v mezidobí, cyklus A, 2017

OAMDG

Svatební šaty

Ježíšovo podobenství je sice v textu směřováno velekněžím a starším lidu, ale my už víme, komu především je text evangelia určen. Nám! Nám je směřováno Ježíšovo vyprávění o svatbě. Nám je směřováno vyprávění o odmítnutí pozvání na svatbu a nám je směřováno vyprávění o lidech, kteří sice na svatbu chtěli přijít, ale neměli svatební šat. Nám je adresováno varování, že: „Jim byly svázány ruce i nohy a byli vyhozeni ven do temnot, kde je pláč a skřípění zubů.“

Jak to tehdy bylo se svatebním oblečením? Jeden z výkladů Písma hovoří o tom, že když někdo někoho zval na svatbu, tak mu také daroval svatební šaty. To, abychom neobviňovali Ježíše, že nechal ve svém příběhu chudáky na holičkách. Že lidé s finanční nouzí si nemohli dovolit koupit svatební šaty. Tedy, svatební šaty každý přijal i s pozvánkou na svatbu. To, že si je potom neoblékl, a následně byl vyhozen, je chybou těch pozvaných.

O čem to podobenství bylo? Král, který žení syna, je Bůh. Syn je Ježíš Kristus. Svatba je radost a štěstí, o které se Bůh chce rozdělit s pozvanými. To jsme my.

Pozvánku jsme již dostali a svatební šaty s nimi. Kdy? Ve křtu. Tam jsou ty šaty i fyzicky znázorněny křestní rouškou. Co je těmi křestními šaty? Učení církve má pro to termín: křestní milost, nebo jinak: jsme oblečeni v Krista. Všechno, co od této chvíle děláme, má punc věčnosti, má punc a hodnotu Boha. Ať se modlíme, ať pracujeme, ať odpočíváme, hrajeme si, spíme, jdeme na pivo nebo na fotbal, sedíme u televize, má to punc Boha a má to význam pro věčnost.

Stane se však, a stává se to, že naše svatební šaty nějak umažeme, že Kristus z nás moc nezáří. To jsou lehké hříchy všeho druhu. Zde dělám trochu odbočku, se kterou dnešní příběh nepočítá: představme si, že v těchto zablácených, nebo uprášených šatech dojdeme na svatbu. Ta ostuda, že? To by byl obraz očištění.

Ježíš však varuje před něčím horším: totiž, že si někdo ty svatební šaty neobleče, nebo že si je sundá. Co to znamená vysvléct se z křestních šatů, z křestní milosti? Znamená to: vysvléct se z Krista. Znamená to: Krista odmítnout! Krista lze odmítnout buď přímo, a toho jsme svědky ve svých rodinách a naší společnosti, ale také lze odmítnout Krista každým těžkým hříchem. Těžký hřích to není jen, že někdo někoho zamorduje, nebo je nevěrný v manželství.

Zapřít Krista, těžký hřích, je také oddat se pověře, od které někdo očekává, že když Bůh nepomáhá, pomůže toto: jakákoli forma věštění včetně astrologie, oddání se magii, čarodějnictví, spiritismu - to všechno jsou těžké hříchy proti prvnímu přikázání. K nim patří znesvěcování posvátných předmětů nebo osob Bohu zasvěcených. Zapřít Krista je šíření ateismu – dnes zvláště před volbami je to aktuální. Které strany se přímo hlásí k ateismu – marxismu - leninismu? Před jakými bludy varovala Matka Boží ve Fatimě? To jsou všechno těžké hříchy proti víře, naději a lásce k Bohu.

Zapírá Krista člověk, který se Bohu rouhá, který proklíná či Bohu nesplní slib. To jsou těžké hříchy proti druhému přikázání. Co slibují lidé při křtu svých dětí? Že je budou vychovávat podle Božího zákona a kolik z nich přihlásí děti alespoň do náboženství a vodí je na bohoslužby? To jsou těžké hříchy proti druhému přikázání.

Zapírá Krista, těžce hřeší, kdo se v neděli a zasvěcený svátek neúčastní eucharistie a nezdrží se činností, které jsou na překážku bohopoctě a radosti dnu Páně. Kdo v neděli bez nutnosti pracuje, ale také ten, kvůli němuž druzí nemohou slavit neděli a sem patří i zbytečné nedělní nákupy, to jsou těžké hříchy. Nejít do kostela, nebo jít podporovat nedělní nákupy a poté jít další neděli k přijímání, to je svatokrádež, hřích ještě větší. Volit ty, kdo prosazují nedělní prodej je totéž.

Zapírá Krista, kdo se dopouští hrubosti v manželství ať už fyzického, nebo i slovního, kdo zanedbává výchovu dětí nebo ji nechává jen na manželce. Kdo nezabezpečí děti či manželku - manžela, kdo zanedbává občanské povinnosti, to jsou smrtelné hříchy přikázání čtvrtého.

Zapírá Krista, kdo jde na interrupci, někoho k ní nutí či ji provádí jako lékař nebo zdravotní personál, to jsou velmi těžké hříchy. Podporovat interrupce nebo euthanasie či sebevraždy, zvláště ve společnosti, nebo volit ty, kdo to schvalují, je hřích těžký. Stejně tak škodit si na zdraví, vyvolávat nenávisť, schvalovat válku či smrt druhého.

Zapřením Krista, těžkým hříchem je mimomanželský nebo předmanželský styk. Pěstovat v sobě nečisté myšlenky a představy, nabízet je druhým ve filmu nebo umění či před nimi nechránit své děti jsou těžkým hříchem a navíc pohoršením maličkých. Používání antikoncepce za účelem zabránění těhotenství v manželství, zvláště hormonální antikoncepce či všechny pilulky den poté nebo umělé oplodnění jsou navíc také hříchy proti: nezabiješ. Sebeukájení, sledování pornografie, homosexuální praktiky či schvalování těchto věcí na veřejnosti jsou těžkými hříchy. I zde je třeba se zamyslet, koho volit, jestli náhodou volená strana nepropaguje homosexuální soužití jako novou formu manželství, nepropaguje víc volné vztahy, než že by podporovala rodinu.

Zapírá Krista, kdo neplatí daně, kdo bere neoprávněně dotace, to jsou také těžké hříchy proti: nepokradeš. Zvláště v souvislosti vzhledem k volbám podporovat ty, kdo podnikají ve velkém a ještě k tomu získávají neoprávněně dotace, kde jejich platba daní je menší jak zisky z unijních dotačních fondů, to jsou hříchy proti rozumu a obecnému blahu, stejně tak zamlčováním těchto informací či zavíráním očí zvláště před volbami. Každá nenasytost majetkem, závist a nepřání štěstí druhému, každé podvody v hospodářské soutěži, jsou těžkými hříchy.

Každá lež, která druhého těžce poškozuje, každá pomluva, která dělá totéž, jsou těžkými hříchy a zapřením Krista.

Toto všechno znamená vysvléct se z křestní milosti, zapřít Krista. Kdybychom uměli v těžkém hříchu, hrozí nám reálně: „Jím byly svázaný ruce i nohy a byli vyhozeni ven do temnot, kde je pláč a skřípění zubů.“ A to nikdo rozumný nechce. Cestou z hříchu je pokání a vykonání svátosti smíření. Někteří, mnozí z nás, s věrností Kristu v jeho přikázáních dosti bojujeme. Co s tím? Rozhodně neztrácejte odvalu ani naději na nové a nové Kristovo odpuštění. Věřme, že: „Hospodin vloží ruku na Sión a budeme i my spaseni“. V bojích, zkouškách a pádech čtème text proroka Izaiáše (25,6-10a), který jsme dnes také četli. Je tam o nás: „Hle, (zde je) náš Bůh,

doufali jsme v něho, jásejme a radujme se z jeho spásy, neboť Hospodinova ruka spočine na této hoře.“